

Δεύρο ακολούθει μοι – Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

Αρχιμ. Δωρόθεος Τζεβελέκας (†).



Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Οι αληθινοί μαθητές του Χριστού, οι Απόστολοι όλων των εποχών, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: την αυταπάρνηση. Όσοι ξεκινούν να ακολουθήσουν τον Κύριο δεν κοιτούν πίσω. Το Αποστολικό αξίωμα απαιτεί πλήρη απαλλαγή από τα βάρη αυτού του κόσμου. Το κυριότερο εμπόδιο είναι η ιδιοκτησία αγαθών και η δέσμευση που προϋποθέτει.

Το αποστολικό αξίωμα είναι, κατά τον Παύλο, το ανώτερο: «και ους μεν έθετο ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, είτα χαρίσματα ιαμάτων, αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών» (Β' Κορ. 12:28). Στην Εκκλησία όλοι είναι χαρισματούχοι. Έλαβαν τα χαρίσματά τους στην διάρκεια του μυστηρίου του μυρώματος και καλούνται να τα ενεργοποιήσουν «προς το συμφέρον» (Α' Κορ. 12:7), εννοείται της Εκκλησίας. Τα χαρίσματα του Θεού προς τον άνθρωπο είναι αμεταμέλητα: «αμεταμέλητα γαρ τα χαρίσματα και η κλήσις του Θεού» (Ρωμ. 12:29). Δίδονται και ποτέ δεν ανακαλούνται. Παραμένουν στο βάθος της ψυχής καλυμμένα από την αμαρτωλότητα. Χρειάζεται η διαδικασία κάθαρσης κατά την διδασκαλία των Πατέρων, προκειμένου να ενεργοποιηθούν. Ο καθένας από εμάς πρέπει να οικειοποιηθεί το έργο του Θεού. Αυτό αφορά καθέναν από εμάς

προσωπικά και είναι έργο του Αγίου Πνεύματος. Όλη η κτιστή πραγματικότητα, με την διαρκή ουσίωση της Θείας Πρόνοιας, πορεύεται σε μία εξέλιξη και τελείωση. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να μένει στατικός αλλά να αποδέχεται την κλήση του Θεού για προαγωγή και τελείωση.

Βεβαίως «πολλοί οι κλητοί, ολίγοι οι εκλεκτοί». Η Εκκλησία, όμως, όλων των εποχών έχει ανάγκη από εργάτες που να συνειδητοποιούν το θαύμα της κλήσης τους και να προσπαθούν να ανταποκριθούν με φιλότιμο. Κατά τον Άγιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη: «Την αιώνια Εκκλησία αποτελούν τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Η αγάπη του Θεού μάς έπλασε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσίν Του. Μας συμπεριέλαβε στην Εκκλησία παρ' ότι εγνώριζε την αποστασία μας. Μας έδωσε τα πάντα, για να μας κάνει κι εμάς θεούς κατά χάριν και δωρεάν... Μπαίνοντας στην άκτιστη Εκκλησία, ερχόμαστε στον Χριστό, μπαίνουμε στο άκτιστον. Καλούμαστε δηλαδή κι εμείς οι πιστοί να γίνουμε άκτιστοι κατά χάριν, να γίνουμε μέτοχοι των θείων ένεργειών του Θεού, να μπούμε μέσα στο μυστήριο της θεότητας, να ξεπεράσουμε το κοσμικό μας φρόνημα, να αποθάνομε κατά «τον παλαιόν άνθρωπον» και να γίνουμε ένθεοι» (Βίος και Λόγοι Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου, σελ. 193). Αυτός που θα ακολουθήσει τον Χριστό πρέπει να γνωρίζει τα παραπάνω, το μέγεθος της τιμής της κλήσης του. Κατά τον άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο: «Η Εκκλησία είναι μία δεύτερη ευκαιρία κοινωνίας με τον Θεό απ' ότι η ζωή των πρωτοπλάστων», που δεν πρέπει να χάσουμε.



Στους λόγους του Ιησού προς τον ερωτώντα φαίνεται η κλιμάκωση της αρετής. Κατ' αρχάς στο ερώτημα «τι ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω» ο Χριστός απαντά με την τήρηση των εντολών. «Ο αγαπών εμέ τας εντολάς μου τηρεί». Ο Κύριος θεωρεί την τήρηση των εντολών αποτέλεσμα της αγάπης. Η τήρηση των εντολών δεν είναι προαπαιτούμενο που με βαριά καρδιά κάνει ο πιστός για να εισέλθει στην βασιλεία των ουρανών, αλλά απροϋπόθετη πράξη αγάπης προς τον Θεό. Η αληθινή αγάπη είναι ανιδιοτελής και δεν έχει σχέση με το συμφέρον ή το όφελος. Όσο βαθαίνει αυτή η αγάπη προς τον Θεό, ο άνθρωπος επιζητεί να κάνει όσο μπορεί περισσότερα για τον Θεό και την Εκκλησία, που κατά τον άγιο Πορφύριο είναι άκτιστη. Ο πόθος του ανθρώπου να ενωθεί με τον άκτιστο Θεό μετέχοντας στις ενέργειές του γίνεται ασίγαστος. Η ανταπόκριση του

ανθρώπου στην αγάπη του Θεού γίνεται αιτία προσέλκυσης περισσότερης χάριτος. Η χάρις αυτή οδηγεί τον άνθρωπο στην αφιέρωση.

Όταν ο άρχων λέγει ότι τηρεί τις εντολές εκ νεότητος ο Κύριος απαντά: «εν σοι λείπει, πάντα όσα έχεις πώλησον... και δεύρο ακολούθει μοι». Η κορύφωση της αγάπης προς τον Θεό είναι η πλήρης αφιέρωση. Σήμερα ο μοναχισμός θεωρείται πλήρης αφιέρωση στον Θεό, αλλά όχι η μόνη επιλογή. Οι μοναχοί είναι ακτήμονες και κύριο μέλημά τους είναι η προσευχή, η δοξολογία του Θεού. Είναι απαλλαγμένοι από οικογενειακές και συγγενικές σχέσεις.

Υπάρχουν και σήμερα όπως σε όλες τις εποχές απόστολοι. Είναι οι ιεραπόστολοι των περιοχών της γης που δεν γνώρισαν επαρκώς το Ευαγγέλιο ακόμη, αλλά και αυτοί που είναι ταγμένοι στον επανευαγγελισμό του λαού του Θεού. Οι Απόστολοι δεν ιδρύουν μόνο εκκλησίες, αλλά φροντίζουν να τις προστατεύουν από αιρετικές κακοδοξίες και εσωτερικές διαμάχες. Σήμερα διάδοχοι των Αποστόλων θεωρούνται οι επίσκοποι της Εκκλησίας ως έχοντες όλη την χάρη της αρχιερωσύνης.

Η Ανάσταση του Χριστού έγινε μία φορά, για πάντα, για όλους. Όσοι ανέρχονται στο πνευματικό ύψος να αντιληφθούν την παγκοσμιότητα και διαχρονικότητα του ενιαίου και αδιασπάστου μυστηρίου της Θείας Οικονομίας, που φθάνει έως τα έσχατα, θεωρούν ύψιστη τιμή να υπηρετήσουν, κατά δύναμιν, την Εκκλησία. «Θεού συνεργοί εσμέν, Θεού γεώργιον» κατά τον Απ. Παύλο. Είμαστε χωράφι του Θεού. Να φροντίζουμε όσα χαρίσματα έσπειρε, να βλαστήσουν.

Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Δωροθέου Τζεβελέκα, ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΟΥ (η αγάπη του Θεού στα κυριακάτικα Ευαγγέλια). Θεσσαλονίκη 2015

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>